

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 18-06-32242 וס"מ (אסיר) נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופטת זהר דולב להמן

חברת ועדה – גב' מימי גילוף, חינוך

חברת ועדה – גב' בת שבע זידמן, עו"ס

נציג שב"ס – מר טל מאור

מזכירת ועדה – גב' אוראל עזר

המבקש

מרעי וס"מ (אסיר)

ע"י ב"כ עו"ד יונס אלגרנאוי

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד לואי עזאם

החלטה

- 1 בהתאם להוראות סעיף 9 לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א-2001 (להלן: החוק), שקלה הוועדה
- 2 הסיכון הצפוי משחרורו של האסיר לשלום הציבור ולביטחון המדינה, סיכויי שיקומו של האסיר
- 3 והתנהגותו בכלא. לשם כך הביאה הוועדה בחשבון, בין השאר, נתונים אלה:
1. האסיר מרצה מאסר ראשון למשך 7 שנים בגין עבירות ייצור חפץ מבעיר, סחר בציוד מלחמתי,
- 4 ירי לעבר אדם והפרת הוראה בדבר סגירת שטח. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן בו הודה
- 5 והורשע ולגזר הדין, משנת 2010 ועד סמוך למעצרו ב-28.5.14, ייצר האסיר מספר רב של מטעני
- 6 צינור לצורך מכירתם לאחרים, ביוזעו שבכוונתם להשליכם לעבר כוחות הביטחון. כשנה עובר
- 7 למעצרו, רכש רובה קרלו ומספר חפירות כדורים תואמים. כשלושה שבועות עובר למעצרו, ירה
- 8 עם אחר באמצעות רובי M16 וקרלו שהיו ברשותם לעבר כוחות הביטחון. האסיר ירה כדורים
- 9 מתוך מחסנית וחצי של רובה M16 בו החזיק. מתחילת 2014 ועד ימים ספורים עובר למעצרו,
- 10 בחמש הזדמנויות שונות, יצא האסיר מהאזור ונכנס לישראל, ללא היתר כדן. בכל אחת
- 11 מההזדמנויות, שהה האסיר בישראל למשך תקופה של כ-20 ימים לפחות ובכך הפר הוראה בדבר
- 12 סגירת שטח. מדובר בעבירות שאין להקל ראש בחומרתן.
- 13
2. התנהגות האסיר בכלא לא תקינה. לחובת האסיר 2 עבירות משמעת, שעניינן אי עמידה בשש
- 14 ספירות סך הכל ובגינן נשללו מהאסיר טובות הנאה. לחובת האסיר גם חמ"ן, מאומת ומוצלב,
- 15 שענייניו מעורבות בשביתת רעב.
- 16

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 18-06-32242 וסים(אסיר) נ' מדינת ישראל

3. חוות דעת שב"כ בעניינו של האסיר מתייחסת לחומרת מעשיו ונרשם כי שב"כ מתנגד לשחרור המוקדם, על אף שאין מידע מתקופת מאסרו. מקובלת עלינו טענת ב"כ האסיר, כי חו"ד שב"כ היא כללית ולא מתייחסת באופן קונקרטי לאסיר ולמסוכנות הנשקפת ממנו - אולם נקבע בפסיקה כי על הועדה לתת משקל לחוות דעת שב"כ גם כשמדובר בחוות דעת כללית, שנרשמה מתוך תפיסה של מסוכנות פוטנציאלית ומבלי להתייחס לטעמים פרטניים רלבנטיים לאסיר שבפנינו. מדובר בחוות דעת המבוססת גם על שיקולים מקצועיים וגם על הערכת הסיכונים לביטחון המדינה והציבור, לאחר שנעשו בדיקות רבות ומקיפות באופן אמפירי. מחוות הדעת עולה כי השלמת תקופת הכליאה מהווה רכיב משמעותי בסיכול פעולות טרור. מהנתונים שנבחנו על ידי השב"כ עולה כי אחוז גבוה של אסירים חוזרים לבצע עבירות על רקע אידיאולוגי תוך הסלמה בחומרת העבירות וכי אין במאסר כדי להקהות מהמסוכנות האידאולוגית, בעיקר כי בכלא נשמר הקשר עם ארגון הטרור ופעיליו. לכן שב"כ מתנגד לשחרור המוקדם.
4. כידוע, על פי ההלכה, כשמדובר באסירים ביטחוניים, המבצעים עבירות על רקע אידיאולוגי - הנטל על האסיר להוכיח שהוא זנח קו אידיאולוגי זה, שכן שחרור מוקדם הוא לא זכות קנויה. נפסק לא אחת כי כאשר מדובר בעבירות חמורות, המלמדות על מסוכנות גבוהה – די בהעדר אינדיקציה לזניחת הקו האידאולוגי, כדי שיתקיים החשש בכך ששחרורו המוקדם יסכן את הציבור. בהקשר זה לא למותר לציין כי מי שבמשך כארבע שנים ייצר מספר רב של מטעני צינור, אותם מכר לאחרים שידע כי התכוונו להשליך מטענים אלו לעבר כוחות הביטחון, לימד על המסוכנות הנשקפת ממנו ועל קו אידיאולוגי ברור שהחזיק. רכישת רובה קרלו וביצוע פיגוע ירי לעבר כוחות הביטחון, במסגרתו רוקנה מחסנית וחצי של רובה M16 על ידי האסיר, ודאי מחזקים מסוכנות זו ומעמידים בפני האסיר רף גבוה להוכחת זניחת הקו האידאולוגי.
- באשר לטענה כי קיים קושי לאסיר ביטחוני להרים את הנטל המונח על כתפיו, יפה קביעתו של כב' השופט עמית:
- "... מה שהמבקש תיאר כנטל הוכחה בלתי אפשרי, אינו אלא אי עמידה בנטל ההוכחה המוטל עליו. לא אכחד כי דרכם של אסירים ביטחוניים לשחרור מוקדם לא דרך קלה היא, נוכח הנטל המוגבר המוטל עליהם להוכיח העדר מסוכנות, אך אין יסוד לטענה שהיא חסומה בפניהם כליל. ומכל מקום, כלל ידוע הוא שאין לו לאסיר זכות קנויה לשחרור מוקדם"
- [ראו רע"ב 119/19 פלוני נ' וועדת השחרורים (14.4.19) והאסמכתאות שם].

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 18-06-32242 וסיום(אסיר) נ' מדינת ישראל

5. מפי האסיר למעשה לא שמענו דבר, לא הבנה של חומרת מעשיו, לא חרטה על המעשים שביצע ולא התחייבות שלא יחזור על מעשיו – ומשכך לא הובאה בפנינו ראיה כלשהי המלמדת על זניחת הקו האידיאולוגי.

עולה מן המקובץ, כי האסיר לא עמד בנטל המוטל עליו לשכנע את ועדת השחרורים, בהתאם לסעיף 3 לחוק, כי הוא ראוי לשחרור וכי שחרורו לא מסכן את שלום הציבור ומשכך האסיר לא ישוחרר בשחרור מוקדם.

שמענו את דברי בא כוח האסיר אולם להתרשמותנו, אין בדברים שטען בא כוח האסיר, ודאי לא בדברי האסיר עצמו, כדי להעמיד את האסיר בסכנה ואין לאסיר נתונים אישיים המצדיקים שלא לפרסם את שמו ומשכך - הועדה מתירה פרסום שם האסיר בהחלטה.

הדיון באמצעות שיחת ועידה חזותית הסתיים.
שב"ס מתבקשים לאפשר לאסיר לשוחח עם עורך הדין בתום הדיון.
ניתנה והודעה היום ט' סיוון תש"פ, 01/06/2020 במעמד הנוכחים.

מימי גילוף

גב' מימי גילוף,
חברת וועדה

בת שבע זידמן

גב' בת שבע זידמן,
חברת וועדה

זהר דולב להמן

זהר דולב להמן,
שופטת

מר טל מאור,
נציג שב"ס